

sid, temma wägge, walda ja rahwast ümberlua, et üks nisuggune wallitseja Zummala käest palju andid sanud; ning et Zummal neid temmale sellepärast jagganud, sest, et ta tedda seks ärawallitsend, et innimeste siggiwaks heaks suri asju ilmas peab teggema. Nisuggusid andid olli Zummal siis ka Peetrile rohkeste jagganud, ja tedda ihho ja waimo jõe polest sesugguseks lonud, kelle sarnast mitte iggal ajal, waid liig arwast ma peal leida. Temmal olli mõnni töl peale raudsülda pitkust, ja ni palju rammu, et ei ial ei kõige tuggewamki tuggewamate seast, temma kat sanud murda. Omma mõegaga löi ta kõige surema härja pead ühhe hobiga õtsast ärra, kui olleks ta kanna pea olnud. Wahwa, tõssine, ja julge süddamega, ei teadnud ta ei ühtigi, egga surmagi karta; waid kui tarwis sedda tehha, läks kartuseta tullest, weest ja kõige paksemast waenlase hulgast läbbi: hirm olli temma süddames lapse põlwest ello õtsani hopis tundmata ja teadmata assi.

Selge süddamega, tõssine Zummala ja innimeste armastaja, ei nõudnud Pe-

ter muud, kui õiged wallitsust selle rahwale murretseda, mis Zummal temma kätte olli uskund, ja temma juhhatamise hõleks andnud: sepärast olli ta allati tõed teggemas; egga olnud ei jõudet silmapilkagi temma ellus: ja käis ta saggedaste koitmaad läbbi, mis temma käe al ollid, et issi omma silmaga nähha, ja omma kõrwaga kuulda, kuidas temma tahtmist pididi täidetama, ja õigust mõistetama. Parako Zummal! kui sedda juhtus leidma, et üks kohto wannem melega üllekohhut olli teinud; siis olli süüdlaesel kõhhe õts käes.

Ei sedda wõi mõista, kuidas üks inimene ni palju jõudnud õppida ja tehha, ja ni mitme ja mitme asja peale ni kindlaste hakkata, kuidas Peetril sedda teada on; ja tulleb immestelles küsida, kust se tõepolest suur mees, kust ta sedda aega külsanud ehk wõtnud, et ni palju tällitamist ärratoimitada, ja weel pealegi, ni mitmesuggust kõrwalist tõed tehha? Pealegi tulleb weel küsida, mil ta hingand? ehk paljus, ja mil temmal puhkamise wahhet olnud?

Temma õstas koit tõed tehha, king-